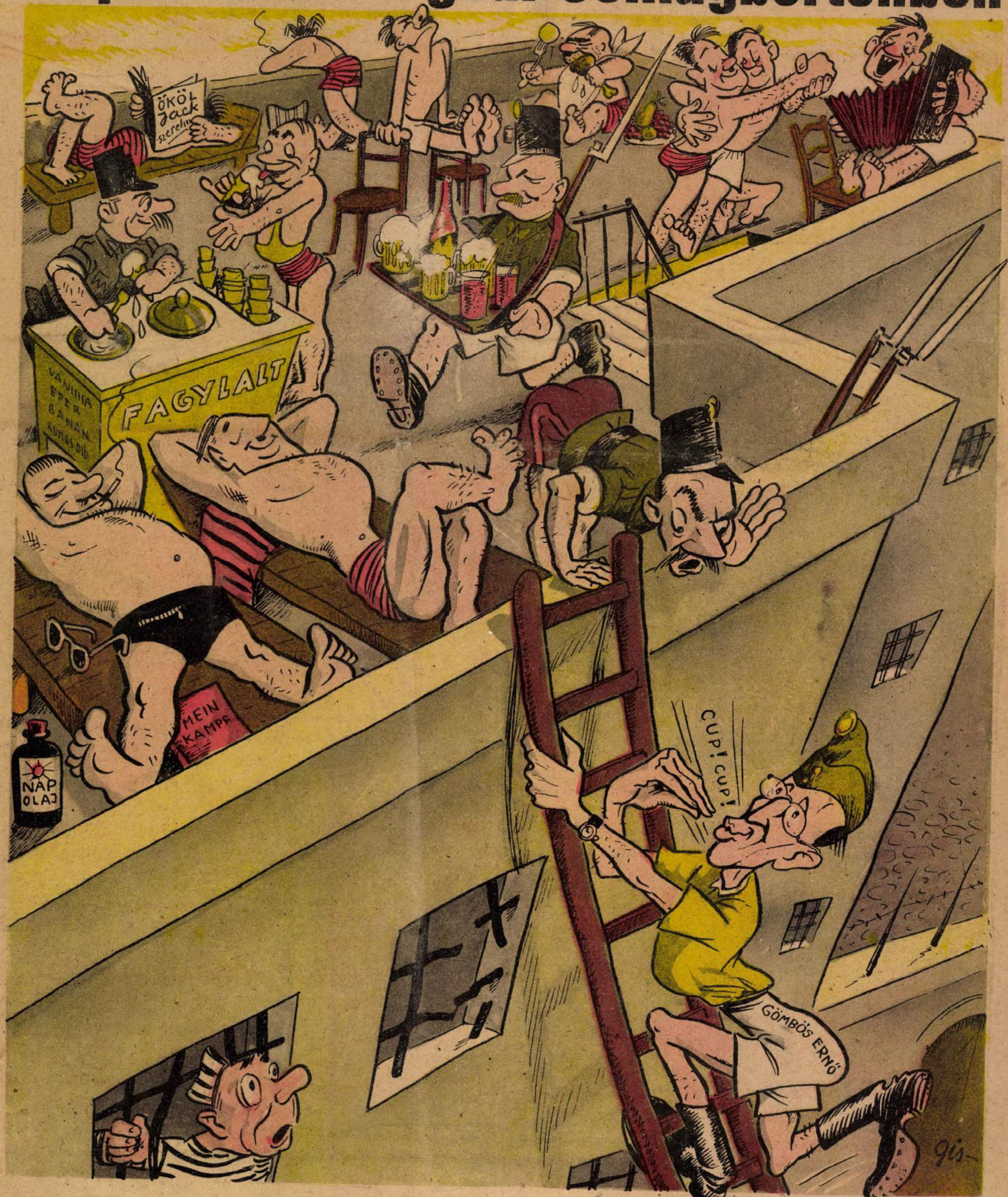
70 fillér

Ludas Matyi

II. évfolyam 38. (70.) szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1946 szeptember 29.

Napfürdő a szegedi Csillagbörtönben

Fogházőr: **Gömbös úr kérem, mit mondjak, ha valaki keresi?!...**

Termés-beszolgáltatás!

Ezek azok a termelők, akik azt se bánnák, ha termésük 80 százalékát elvinnék.

(Az ujságrajzoló művészek karikatura kiállítása szept. 29—okt. 9-ig a Szalmássy Galériában (Kossuth Lajos-u. 12.)

Aki az ég madarait táplálja

Valahol Palesztinában

— Ajvé, Tom, jön ez a gyáva zsidó és mi itt vagyunk hárman egyedül . . .

Az úri világ kedvenc találkozóhelye

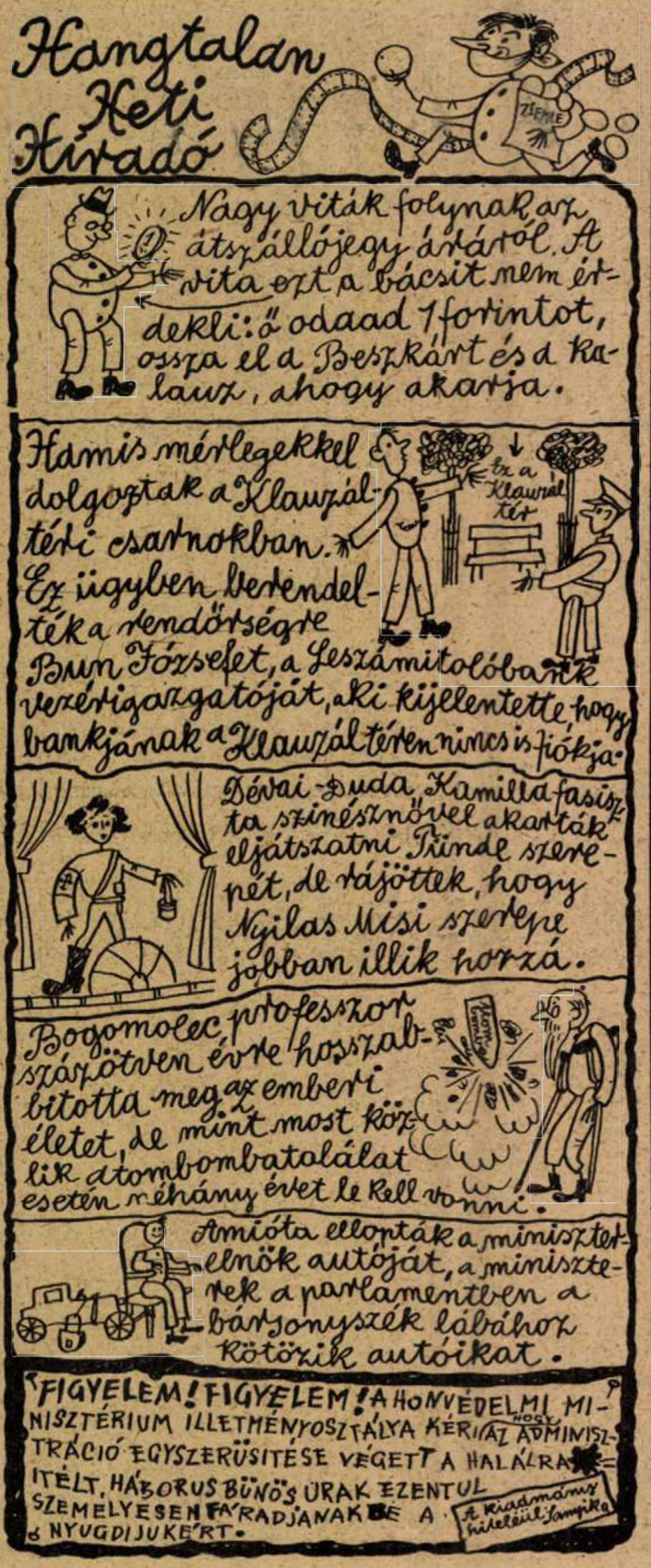
Fordulat a nagy valutabűnügyben

A Leszámítolóbank letartóztatott pénztárosának többlete van

A Leszámítolóbank nagyarányu valutabünügyében ma érdekes fordulat történt. Kiderült, hogy a bank valutavisszaélés miatt őrizetbevett pénztárosának többlete van, Illetményadótöbblete.

Olyan sokat keresett a valutamanipulációkon, hogy havi mellékjövedelme lényegesen meghaladta az illetményadómentes jövedelmek felső határát.

Az új fordulat következtében most a rendes eljáráson kívül hivatalból is eljárás indul ellene. Adóhivatalból.

Hogy helyreálljon az egyensúly

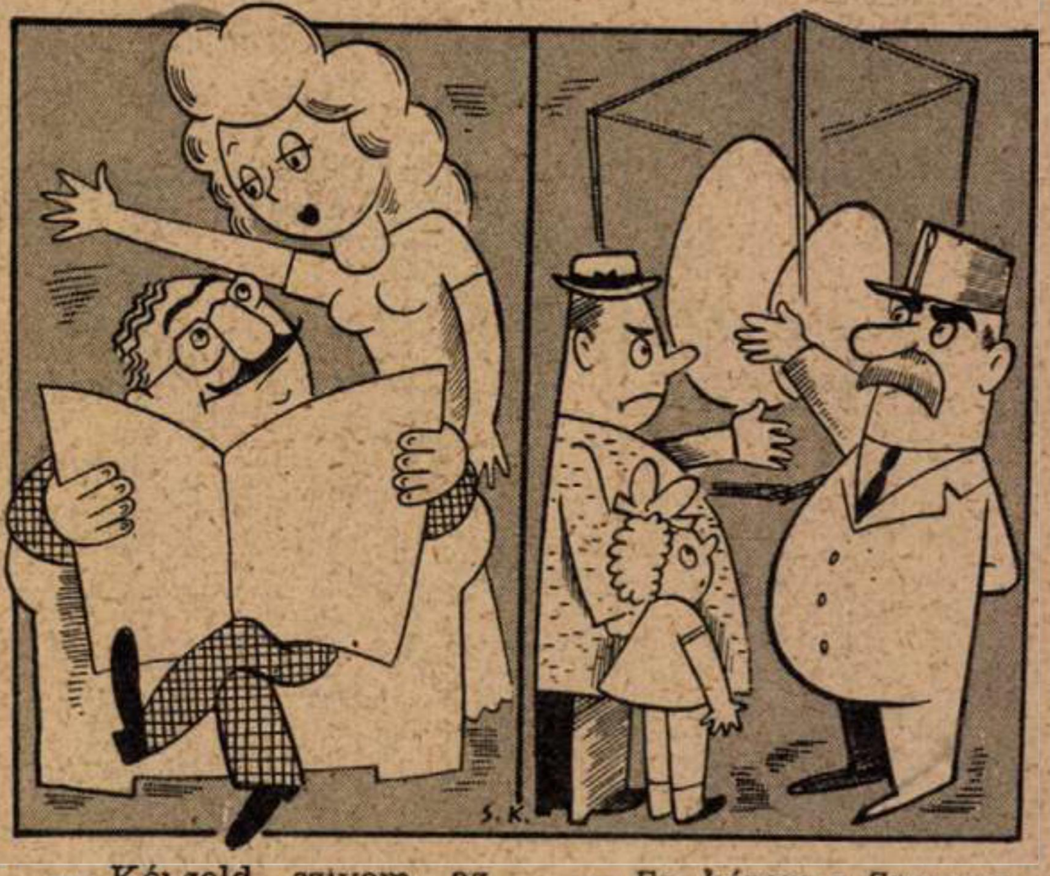

Agitáció hosszútávon

— Maguk százötven évig akarnak agitálni Magyarországon, Clementis úr? Hiszen addig még a békeértekezlet se tart.

2 tojásvicc

— Képzeld szivem, az Uralban akkora gyémántot találtak, mint egy tojás.

— Az semmi. Találjanak a Lehel-piacon egy akkora tojást, mint egy gyémánt!

— Ez, kérem a Strucco-saurus nevű őskori madár megkövesedett tojása.

— Disznóság! A városban egy darabot sem lehet kapni, itt pedig hagyják megkövesedni!

Álmok háza

— Látod kisfiam, ha megnősz és milliomos leszel, egyszer majd ide is bemehetsz.

Mindenki sorra kerül

(A NOT sürgőnyileg helyezte szabadlábra Kecskemét volt nyilas főispánját, akit a Népbíróság tízévi fegyházra ítélt.)

— Itt van ezer forint, adjon fel egy sürgönyt, az elítélt szabadlábra helyezésére.
— De ügyvéd úr, ön a tisztességre nem ad semmit?
— Arra majd külön adunk.

A bűvészek panasza

A bűvészek testülete panaszt emel az ellen, hogy műkedvelők tömege ingyen-mutatványokkal rontja a hivatásosok működését. Villamosokon minden kosárból csirkét, minden zsákból malacot, minden szatyorból nyulat, minden retikülből kiskutyát varázsolnak elő. (Csak a kalauzok táskájából nem tudnak aprópénzt kibűvészkedni.)

HEURÉKA!

— Mit csinál, miniszter úr?
— Bevonjuk az adópengőjegyet, most csinálom az aprópénzt.

Egy összeköltöztetés regénye

avagy

a mi kis koalíciónk fogcsikorgató története

Irta: SZEGEDI EMIL

A bajok, tisztelt olvasó, az összeköltöztetéssel kezdődtek.

A Kossuth Lajos-téri soktornyú palota 214 szobájában évek óta egyedül lakott bikmakfalvi gróf Reakczi Jóska nagybirtokos és egyben a „Piszokkeverő Művek" vezérigazgatója. A nemes főúr egész nap mást se tett, csak hol az egyik, hol a másik szobája ablakán nézdegélt ki, de mivel politikailag színvak volt, nem látott semmit. A grófné fiatal és áldott jó lélek, egész nap a kupolaszalónban ült és meleg intrikát szőtt télire a szomszédok szegény gyermekeinek. Így éltek boldog önmegelégedésben a 214 szobás lakásukban, miközben mások Lágymányoson földbevájt barlangokban laktak. A gróf egyszer egy ilyen kültelki, szegény embernek, aki egy kis zugot kért a palotájában, félreérthetetlenül tudomására adta, hova menjen. A szegény ember, mit tehetett mást (ollan idők jártak), oda ment, ahová a gróf küldte, de mielőtt oda ment volna, mérgében valami rosszat kívánt a palota urának, valami olyasfélét, hogy költöztessék össze 1945-ben a Kisgazdapárttal.

Az átok megfogant.

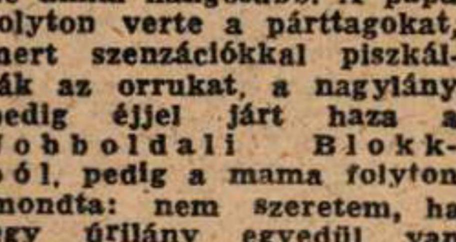

Másnap a finom palotába beköltöztették a kibombázott Kisgazda-családot. Hű, micsoda egy família! Ezer és ezer csizmás lurkó, egyik vásottabb, mint a másik, de mindeniken túltettek furfangban a belvárosi gazdacsemeték. A háziurat a guta és a Hegedűs Gyula kerülgette, a gusztusos grófné egész nap sírt és esküdözött, hogy ilyen népséggel egy percig sem marad egy fedél alatt, mert tegnap is beleinterpellálták a tányérjába, a grófnak pedig mérgezett földreformot dugtak a házipapucsába. Egy dagi formájú kisgazdacsemete megfúrta a hálószoba falát és folyton bepillantott a demokráciába. A huncut Parragi Gyuri belecsinált egy Igazságot a spanyolfalba.

Ó szegény Reakczi Jóska, ha te tudtad volna, hogy ez csak a kezdet! Mert két nap mulva a Lakáshivatal beköltözietett a palotába egy sereg mérges, vöröskalapácsos gyereket, akik rögtön elrontották a vízcsapokat. Másnap hurcolkodni kezdett a Rákosi-család; ezek is voltak jó pár ezren, köztük a kis Gábor Andorka, aki már az első nap gyilkos poént döfött a háziúr ama idomzatába, ahol az agya szokott székelni. De még mindig akadt üres szoba. Azokba bedugták a Veres-családot. Csupa paraszt. Ezek kora hajnalban keltek, fokhagymás pártprogramot frustokoltak és bebüdösítették az egész nemzetgyűlést.

Mikor Supka-apó látta, hogy potya lakáshoz lehet jutni, ő is kiigényelt a polgári demokraták tömegének egy Világos és összkomfortos szobát. Ez kis család volt, de annál hangosabb. A papa folyton verte a párttagokat, mert szenzációkkal piszkálták az orrukat, a nagylány pedig éjjel járt haza a Jobboldali Blokkból, pedig a mama folyton mondta: nem szeretem, ha egy úrilány egyedül van ilyen rosszhírű helyen.

A radikális Zsolt Bélus önmaga élén kilenc kofferral és 28 vitorlával hurcolkodott be a fürdőszobába. Alig, hogy beköltözött, rögtön taplót dugott a pannonhalmi apát fülébe. A Révai Jóska, a huncut bolsi, telefirkálta a falat mindenféle pajzán kifejezésekkel, mint például: „A föld és a malom a paraszttoké", meg hogy „Le a reakcióval!" Persze az ilyen disznóságok nem nagyon tetszettek egyeseknek. Szóval olyan murik voltak a Házban, hogy ilyet még a Hirlap se pipált, pedig ez még a demokrácia ellen is tud virágnyelven pipálni.

Eleinte az új lakók még megegyeztek abban, hogy feltűnés nélkül, de egyesült erőszakkal kiszekirozzák a közös lakásból Reakczi Jóskát, mert keresztbe fekszik a demokráciának. Csakhamar kiderült azonban, hogy ez nem megy olyan könnyen, mert a Kisgazda-család néhány tüzesvérű, ifjú tagja, különösen a két Vásáry-fiú, meg az öszeres Drózdy-gyerek éjszakánkint bejárnak a grófnéhoz és összeszűrik vele a politikai önérzetüket. Kovács Béla erdőkerülő kisgazda az egész dolgot beköpte a családfőnek és a szigorú Nagy Ferenc kitagadta a családból a félrepolitizáló fiatalokat.

Ezzel új fejezet kezdődött az összeköltöztetett családok történetében.

A Sulyok-gyerek kérte, hogy neki és elvbarátainak lépcsőházi különbejáratú szobákat adjanak, mert esténkint hölgyeket kívánnak fogadni. Ettől az időtől kezdve a Sulyok-lakásban sűrűn megfordult a kívánatos Nagy-Tőke Ilonka és a csinos, izgató Gyosz Leona konzumnő.

Rákosi Matyi, nyilván merő irigységből, meg is mondta Kecskeméten a véleményét az olyan politikusokról, akik folyton félrelökik a pártprogramot és olyan feslett nőkkel folytatnak viszonyt, akik mást se tesznek, csak az Árhivatallal emeltetik az iparcikkek árát. Ezért nem jut hozzá a paraszt. De majd gondoskodunk róla, hogy ezt is államosítsák. Az iparcikk azé, aki megműveli!

Ez persze nem minden lakónak tetszett. A Kisgazda-család hivatkozott a magántulajdonra, viszont Bán Antal azon a véleményen volt, hogy elő kell venni az osztályharcot. Ebből aztán csunya pletyka keletkezett és megmérgezte az összeköltöztetett partájok életét.

A lakók, ahelyett, hogy az öreg Reakczi Jóskát macerálták volna, egymást kezdték bosszantani. Valaki lehúzta Kossa Pistike ingét, mire ismeretlen tettes egy élő lovat csempészett Vásáry Józsi fogmosópoharába. A kis Fillér azt mesélte a nagyszájú Hegymegi-Kissnének, hogy Futó Dezsőt is látta kimászni Reakczi Jóskáné ablakán. Futó erre cikket írt a Fali Ujságban, hogy ő meg látta Fillért, amikor kiszedte a MÁK-ból a cementet. Másnap tettenérték a Rajk-fiút, amikor épen könnyíteni akart az államháztartás terhein és a nyugatosokat fojtogatta. Erre aztán Kéthli Panni házmegbizott összehívta a lakókat, de a szavazás nem hozott érdemleges eredményt, mert a Kisgazda-gyerekek és a Sulyok-leányzók egész idő alatt csikorgatták a fogukat. Az volt a közlátszat, mintha meszet ettek volna. A Világ Supkája Kovács Imrét, a szép parasztlegényt Kisgazda Juliska jobbvádlija alatt találta félreérthető politikai helyezkedésben. Hát ez így nem mehet tovább! Szakasits apó azt javalta, hogy fogcsikorgatás helyett rúgják ki a Házból a kikapós menyecskéket és a vásott kölyköket, akik folyton szemetelnek, csúzlival lövöldöznek és illetlenkednek a pártprogrammal. Végül is tudni akarjuk, ki kivel? Kállai Gyuszi ifjú családapa, a lakók békéje érdekében a következő

HÁZIREND

kifüggesztését indítványozta a Ház jobboldali folyosóján.

1. §. Kapu- és malomzárás este 10-kor.
2. §. Lovakat a lakásban tartani tilos.
3. §. Egymás tányérjába és a koalícióba köpni tilos.
4. §. Más pártjával viszonyt folytatni tilos, mert az ebből eredő minden teher a Ház lakóit egyetemlegesen sújtja.
5. §. Alkoholt a Házba behozni Balogh Istvánnak is tilos.
6. §. Fogakat csikorgatni, szavazni és rongyot rázni 10 óra után tilos.
7. §. A Leszámitoló Bankban előadást tartani és a valutapénztárban köpködni tilos.
8. §. Reakczi Jóskánét egyszerre csak egy politikus látogathatja.
9. §. A főlépcsőn, továbbá Gyosz Leonán keresztül hordároknak és demokratáknak közlekedni tilos.
10. §. A felvonót másra, mint a Reakczi-család felvonására használni tilos.
11. §. Ing és politikai elv nélkül a Ház folyosóin mászkálni tilos.
12. §. Szennyest csak a koalíció elkerített jobboldali részében szabad kiteregetni.

*

És a koalíció azóta boldog fogcsikorgatásban él, ha még meg nem halt.

A 7 legennivalóbb vicce

A kenyereslány rászól a vendégre:
— Ne szemtelenkedjék, Popelka úr!
— Ne haragudjon — mentegetőzik a vendég.
— Az ujságban olvastam, hogy szabad a hús a vendéglőben.

ILYEN VAS!

— Nézd, milyen jó erős ez a lámpavas!
— Miért mondod ezt, szaktárs?
— Mert most olvastam, hogy az Erős, a Vértesi, meg a Vőcsa képviselő urak miket mondanak a demokráciáról.

Előszó

az 1948-as elnökválasztáshoz

— Le kell mondania, Wallace. Nincs más választásunk.
— Azt hiszem, hogy két év mulva más választásunk lesz.

A 7 kávéházi vicce

Kelemen beül egy kávéházba.
— Tessék rendelni egy rizsfelfujtat — mondja neki a pincér — valódi japán-rizsből van, nagyon fínom, édes, meleg!
Kelemen megeszi a rizsfelfujtat. Amikor a pincér elviszi a tányért, megkérdi:
— Nos, hogy ízlett Kelemen úr a rizsfelfujt?
Kelemen legyint:
— Kár volt úgy felfujni.

Állatkerti túra

— Nem fárasztó ilyen magasra menni, Gida úr?
— Nem, Mókuci. Siklóval megyek.

Lelki Klinika

Este korán hazasiettem, s mert roppant sok írnivalóm volt, azonnal nyugovóra tértem. Késő éjszaka, háromnegyed tízkor felriadtam: csengettek az ajtómon, méghozzá három rövidet és egy hosszút. Rokonaim egy rövidet szoktak csengetni, barátaim két rövidet és egy hosszút, idegenek három rövidet és egy hosszút — így vagyok megegyezve velük. Kisiettem, ajtót nyitottam. Egy magas, szőke fiatalember lépett be.

— Báró Lázár vagyok, — mondta — teljes nevemen báró Bronstein Lázár. Minthogy a címeket eltörölték, a Bronsteint megmagyarosítottam Báróra, mert a báró nekem fontosabb, mint a Bronstein. Önhöz van szerencsém?

— Én vagyok.

— Beszélnem kell önnel.

Bekísért a szobámba és leült az ágyam szélére. Tekintete riadt volt, arca feldúltnak látszott. Gyorsan felhajtottam egy pohár snapszot, hogy megnyugodjék. Egy kissé csakugyan rendbejött.

— Az ügy, — kezdte — amellyel zavarom, létfontosságú. Figyelemmel szoktam olvasni Nyuszek Emilről írt történeteit s tudom, hogy ön az emberi lélek mély ismerője. Életem nagy válságában öntől kell tanácsot kérnem.

— Szerelmi ügy? — kérdeztem csendesen. Hevesen bólintott és beszélni kezdett.

— Harminckét éves, egészséges fiatalember vagyok. Szép jövedelmem, villám, autóm van. Most hat hete beleszerettem egy csodaszép huszonnégy éves lányba, aki egy dúsgazdag orvos egyetlen gyermeke. Halálosan beleszerettem, nem tudok élni nélküle.

Feljajdult és két tenyerébe temette arcát. Aztán erőt vett magán és folytatta:

— A lány viszontszeret. Isteni nagy szerelem ez, teljes és mély vonzalom. Minden időnket együtt töltjük. Nem tudnánk élni egymás nélkül. És most szólnom kell a szüleimről...

Heves zokogás rázta meg. Felhajtottam még egy snapszot. Ettől egy kicsit magához tért és folytatta:

— A szüleim szeretik ezt a lányt és úgy találják, hogy hozzám illik. Boldogan vennék, ha hitvesemmé tenném. Hiszen a lány gazdag, szép és erényes. És most szólnom kell az ő szüleiről...

Hangosan felsírt és félájultan dőlt hátra. Nagynehezen magához térítettem.

— Vegyen erőt magán, uram. Folytassa.

Folytatta:

— A lány szülei úgy látják, hogy én abszolút rendes ember vagyok, hiszen szép jövedelmem van, szenvedélyeim nincsenek és jó családból származom. Boldogan egyeznének bele abba, hogy elvegyem a lányukat. És most rá kell térnem az anyagiakra...

Üveges szemmel meredt maga elé, s reszkető ujjakkal simította hátra a haját. Aztán kitört belőle:

— Nekem szép jövedelmem van és szüleimről egyáltalán nem kell gondoskodnom. A lány hatalmas hozományt és havi 2000 forint apanázst kap. Gondtalan, puha jólét várna ránk. Érti hát, mester? Én szeretem őt, ő szeret engem. Az én szüleim pártolják a házasságot, az ő szülei is. Gazdagok és fiatalok vagyunk mind a ketten...

Hirtelen könnyek törtek elő a szeméből, térdrehullott előttem, megragadta a karomat és felzokogott:

— Az Isten szerelmére, mondja meg, hogy mit csináljunk?

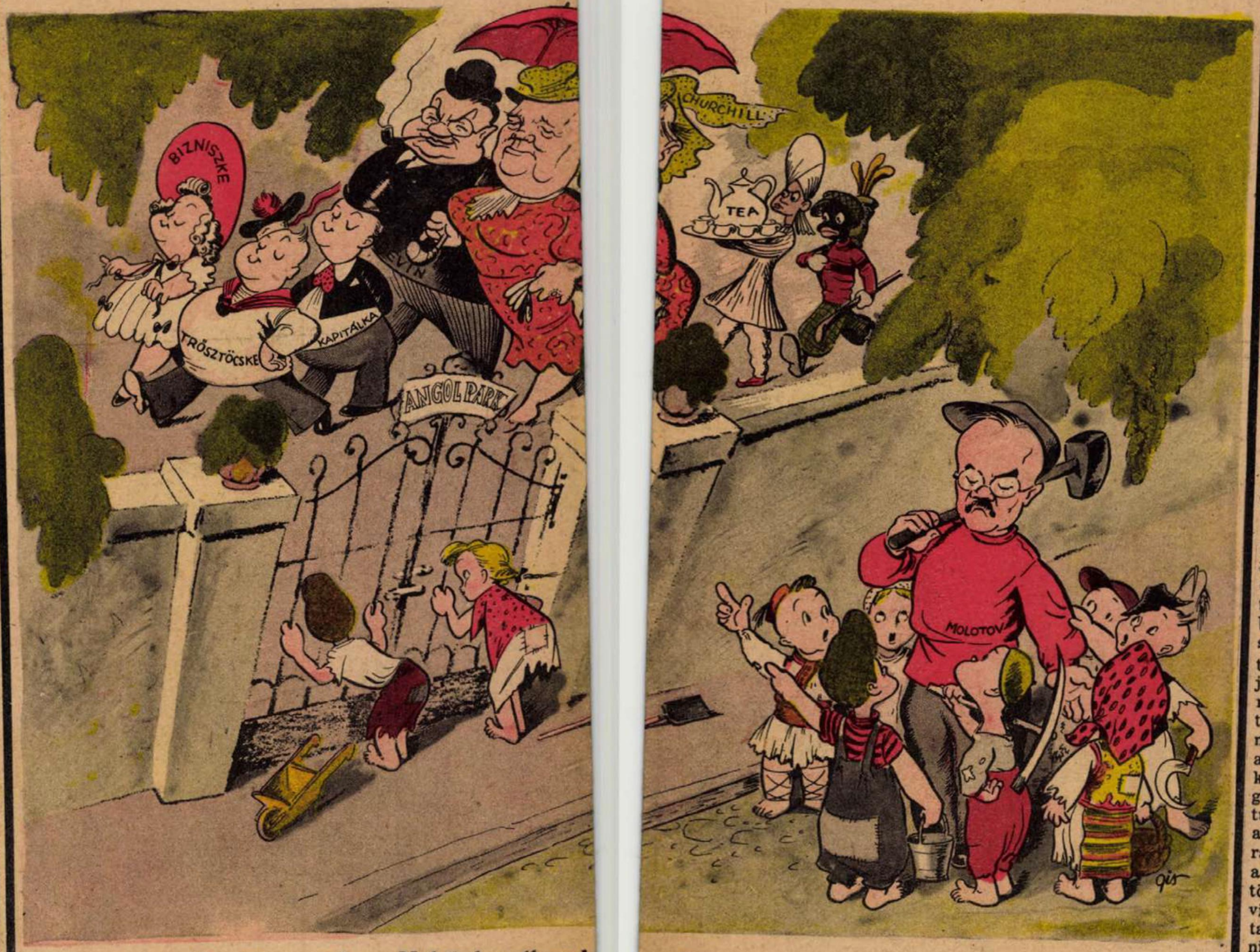
Tabi László

IGAZSÁGOS ELOSZTÁS

MAGYAR MISKA: Miért tetszett a hajóparkomat odaadni a németeknek?
UNCLE SAM: Mindent nem kaphat maga, nekik is kell adni valamit...

Szegény kisgyermek panaszai

— Mondd apánk... Nekünk mikor le[illegible]sz ilyen szép vasárnapi ruhánk?
— Majd ha nem ti fizetitek az ő ruha[illegible]számláikat...

KIRÁLYHEGYI PÁL:

Franco levele Göringhez Nürnbergbe

Madrid, 1946 szeptember.

Lieber Hermann!

Annyi a dolgom, hogy csak most jutok hozzá, hogy írjak neked drága kis Hermannom.

Én, a magam részéről szorgalmasan dolgozom. Felejthetetlen, kedves vezérünk szellemében irtom a spanyolokat, amennyire csak szerény tehetségem engedi. Sajnos, még mindig sok a spanyol az országban, de repesne a kis szíved Hermannom, ha ellátogathatnál ide, Madridba, mert a spanyolok már beszélni sem mernek és az utcákon, a tereken, a hivatalokban mindenütt német szót hallani. Csak azt sajnálom, hogy szegény kis Adolfunk nem érhette meg ezeket az időket. Ő tudta legjobban, milyen meglepően sok ember szeret vakon engedelmeskedni, ő tudta mindenkinél jobban, milyen elképzelhetetlenül ostobák az emberek és milyen nyalánkok! Köszönöm kérdésedet, nálam Mórkérdés nincs. Az én mórjaim nagyon rendesen viselkednek és én nem felejtem el nekik, hogy Hitler és Mussolini után a móroknak köszönhetek mindent. A németek után ők az urak Spanyolországban. Sokat gondolunk itt mindannyian a kis Adolfra. Szeretnék én is mindenkit kiirtani, mert jól tudom, hogy amíg emberek élnek, addig nem lesz rend Európában, de, sajnos, kissé lusta vagyok. Öregszem. Már a gyilkolás sem ízlik úgy, mint azelőtt. Nem vagyok már a régi. A Degrelle gyerek meg van hülve. Más ujság nincs.

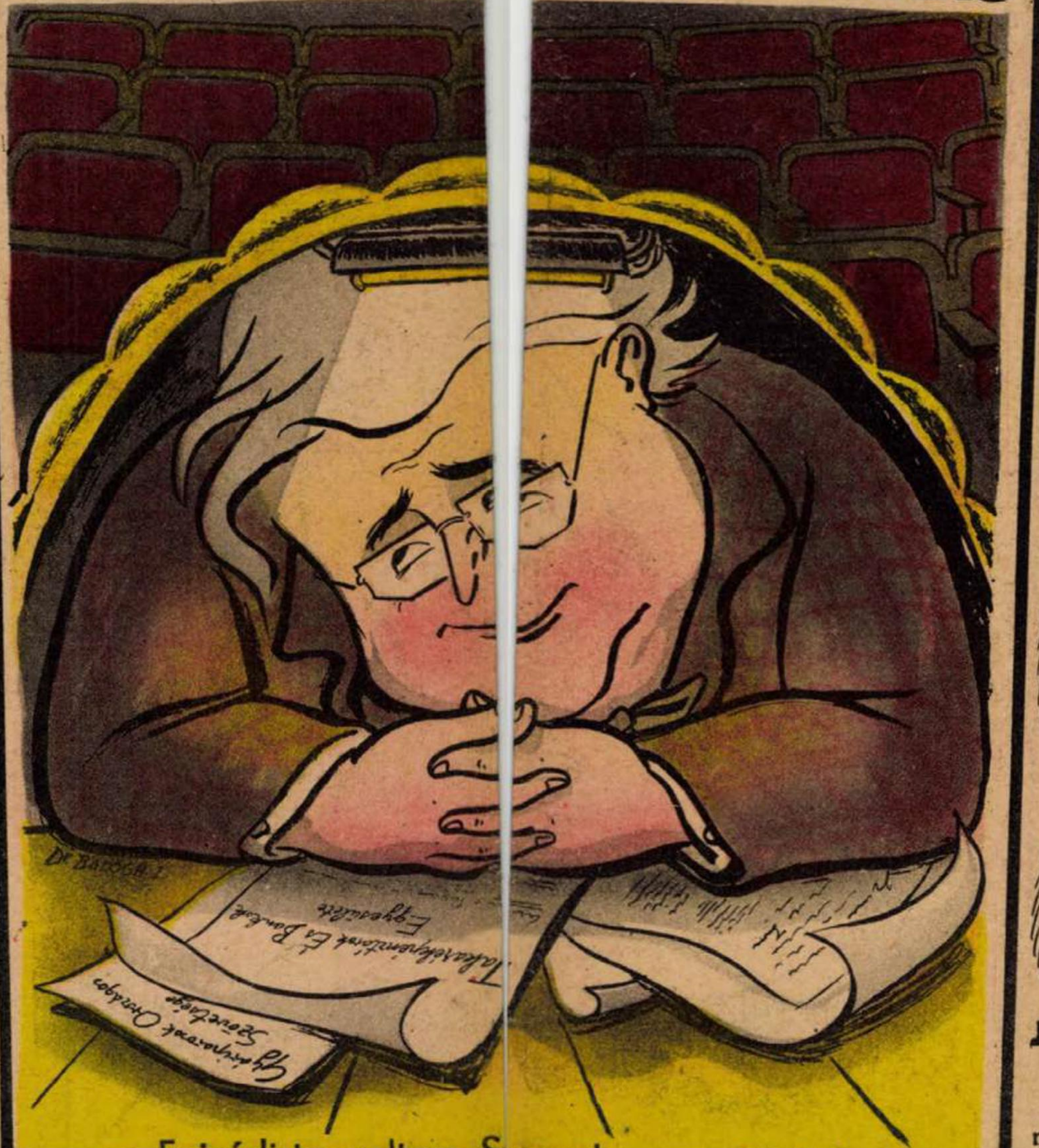
Számtalanszor csókolja kezeidet
a te hűséges kis Francod.
Csak én éljek, a többi nem fontos.

Öltöztetőbandák a Belvárosban

Már régebben feltűnt a rendőrségnek, hogy a Belvárosban jólöltözött, idősebb urak csinos fiatal hölgyek kiséretében nézegetik a ruhaüzletek és szűcsök kirakatait, majd belekarolva a hölgyekbe, beviszik őket az üzletbe és nem egyszer tetőtől talpig felöltöztetik.

A rendőrség a város fiatalabb korú férfiait felkéri, hogy az esti órákban ne járjanak egyedül a Váci-utcában.

A VÉN KOMÉDIÁS

— Epizódista voltam Szegeden, most súgó vagyok Pesten, de az álmom egy [illegible]gazi kabinetalakítás...

Állampolgár dala

Hogy megéljek
Nincs reményem
Kevés az én
Illetményem.

Nyomorogtam
Tiszta szívvel
S jönnek most az
Adóívvel.

És mert rendbe még
Erényem
Mindent bevallok
Szerényen

És mert van
Adó-morálom,
Az eredmény:
Mínusz három.

Életemnek
Ez az ára,
Felkötöm magam a fára.

Hivatalból
Eltemetnek
S a síromra
fűmag helyett
Adót vetnek.

Beszélgetés a Népbírósággal

A budapesti népbíróság az utóbbi időben szabadlábra helyezte azokat a háborús bűnösöket, akiket föl kellett volna akasztatnia.

Kiküldött munkatársunk beszélgetést folytatott a népbíróság egyik vezetőjével.

— Aki már hat hónapot töltött vizsgálati fogságban — mondta az előkelő főbíró —, azt, a törvény értelmében, szabadon kell bocsátanunk, s így a szabadonbocsátás, kivégzés helyett, jogszokássá lett, amelyen nehéz változtatni. De tudja, hogy az ember milyen kínosan szokik le arról, amit már megszokott; néha csak egészségének megrendülése árán tudja némely szokását abbanhagyni. Inkább arra kellene vigyázni, hogy a háborús bűnösök ne töltsenek hat hónapot vizsgálati fogságban. Ezt talán azzal lehetne elérni, ha már a második hónapban szabadon bocsátanák, vagy, esetleg, — ez se rossz, — el sem fognák őket. Hogyha főbenjáró esetekről van szó, amelyekben feltétlenül halálos ítéletre kerülne a sor, ha nem volnánk kénytelenek az illetőt a tárgyalás előtt szabadon bocsátani, akkor a sajtó felkérhetné, hogy záros határidőn belül harakirit kövessen el, nehogy ügye a bíróság elé kerüljön, amely, a másik kialakult jogszokás szerint, amúgy is felmentené. Itt tehát mélyreható reformokról van szó, amelynek törvénybe vagy rendeletbe foglalása feltétlenül oly sok időt venne igénybe, hogy azalatt a mégcsak öt év mulva elkövetendő bűnök is eleve elévülnének, s nekünk, mint az igazság bajnokainak, még az anyaméhből ki sem került gyermeket is szabadon kellene bocsátani, ami pedig nem az igazságszolgáltatás, hanem a szülészet hatáskörébe tartozik. Egyébként nem felel meg a valóságnak az a hiresztelés, hogy egyes bíráink ma is a dollárt tartanák fizetési eszköznek. Szerény forgalmunkat mi is az értékálló forintban bonyolítjuk le. Előfizetéseket akármelyik ügyvédi iroda elfogad. A viszonyok annyira konszolidálódtak, hogy bátran kiálthatjuk a világ fülébe: Nyugtával dicsérd a napot.

Hidvéghy Ferenc paródiája:

a két veréb

Érzelmes igazságügyi sanzon

(Abból az alkalomból, hogy a NOT sürgönyileg helyezett szabadlábra egy 10 évre elítélt nyilast.)

A telegráfnak oszlopára
Két jómadár egyszerre szálla,
Nemjogerősen csücsültek ott...
Segít-e — kérdik — rajtunk a NOT?
Egyiknek nyilas volt a pártja,
Másik a csodafegyvert várta,
Ez volt a bűnük, e semmiség,
Pár évet kaptak, mily szörnyűség!

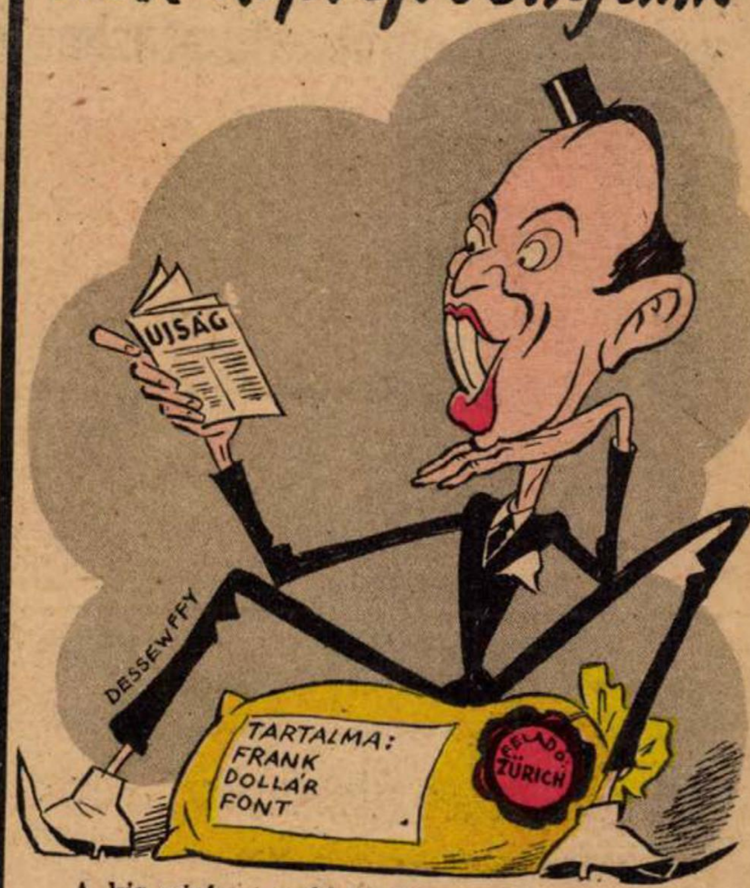
Megfellebbezték persze nyomban
És vártak, vártak izgalomban,
A NOT-hoz bújtak mind közelébb...
Két kis türelmes nyilas veréb.
Megvéd az minket szenvedéstől,
Hidegtől és a napsütéstől,
Nyilasok voltunk, ez ott elég...
Csipogta büszkén a két veréb.

A telegráfnak drótja rezdült,
A két veréb vére pezsdült,
Most sürgönyöz már a NOT talán...
Megesett szíve kettőnk baján.
Stimmel, — csipogták — mire várunk?
Szabadlábunk van s szabad szárnyunk...
És elrepültek, kissé meghatva,
Északnak egyik, másik — Nyugatra...

Januárban előreláthatólag megbukik a kultuszminiszter

A .....utcai reálgimnázium III. b. osztályának tanulóiból alakult kormány kultuszminisztere, Kudelka Pistike ez évben már harmadszor felelt négyesre fizikából. Ha a félévi bizonyítványig össze nem szedi magát, bukása elkerülhetetlen.

Heti Képrejtvényünk

A kis ujságot svájci pénzen Dessewffy Gyula tartja a kezében.

Négerek paradicsoma Németországban

(Olvastuk a Független Magyarországban, hogy a német lányok lelkesen barátkoznak az amerikai néger katonákkal.)

— Nyugtass meg, édes... Egyik nagyszülőd sem volt zsidó?

Kuruc-labanc világ Braziliában

HACIENDA ÚR: Itt élhet közöttünk, fenség, de mivel igazolja, hogy demokrata?
ALBRECHT ÚR: Azzal, hogy labanc létemre magammal hoztam hűséges kurucomat.

— John fiacskám, itthon felejtetted az atombombát, várj egy kicsit, mindjárt ledobom.

DARVAS SZILÁRD:

Verses riport a Csillag-börtönről

Egyedem és begyedem — nagy balhé volt Szegeden — mivel ottan van egy ház — pontosabban a fegyház — lakói nem kegyencek, de többnyire fegyencek — akik hajlamuktól üzve — rossz fát tettek rá a tűzre — amíg ráment három erdő — s ottan ült a Gömbös Ernő.

Gömbös Ernő nagy legény volt — nadrágszíja hét likra szólt — s akár csak az öreg Gyula — ő is nagyon agylágyula — babérjait úgy aratta — nyilas lett az istenadta — Szálasinak szárnysegédje — belebújt vón a zsebébe — ha véletlen nem oly hosszú — és nem festett volna rosszu — majd a rendőrség lekapta — s beültette a Csillagba.

Ott azután nem volt azesz — buzgón gyártotta a faszeszt — már-már börtönük dísze lett — míg egy napon nagy misze lett — körülnézett jobbra-balra — aztán felmászott a falra — s ill a berek, nádak erek — meglépett a Gömbös gyerek.

Ám egy fegyőr rászólt rögtön: — „Az istenért meg ne szökjön!" — bizonyisten így szólt hozzá — hátha ezzel visszahozná — lőtt is volna az apuska — no de nem volt nála puska — mivel az őr eme helyen — lehetőleg fegyvertelen.

Ernő elment olyan könnyen — ki se csordult tán a könnye — nem is sokat tétovázott — hol felmászott, hol lemászott — s konstatálta leugorva: — a Csillagban fő a torna — aki fürge, mindig vidám, — — akárcsak a Ludovikán.

Ki tudja, most merre iszkol — jó levegőt merre piszkol — ahelyett, hogy visszaülne — áldott helyét megbecsülve — ahol nincs se verés, se kuss — jó modorú minden hekus — s ahol csak az van bevarrva — s az nem lóg meg, aki marha.

— Fáj a feje?
— Nem.
— Hát akkor miért veszi be már a tizedik aszpirint egymásután?
— Mert a víz is olcsóbb lett, meg a gyógyszer is.

Albrecht naplója

Hétfő

Ma az angol övezetben voltam.

Kedd

Ma az amerikai övezetben voltam.

Szerda

Ma a francia övezetben voltam, de a legkritikusabb pillanatban belépett a férj. Biztosan ennek is bebeszéltek, hogy háborús bűnös vagyok, mert egy félóráig kergetett.

Csütörtök

Elegem volt a francia övezetből. Ma megint az angol övezetben voltam. Egy nagyon csinos hölgynél téáztam. A hölgy megkérdezte, hogy milyen nap van, nem akartam félrevezetni, tehát csütörtököt mondtam egy félóra mulva, de mintha nem tetszett volna neki ez az egyenesség. Elegem van az angol övezetből is.

Péntek

Magyarországon a háborús bűnösök listáján vagyok, Jugoszláviában is úgy, hogy ma három férj keresett a lakásomon, amig nem voltam otthon. Csak ne politizálnának annyit az emberek.

Szombat

Elegem van a nőkből. Megyek Délamerikába egy ilyen klassz tyúkkal.

Bűn és bűnhődés

HÉJJAS IVÁN: A jómadaraimnak büntetlenséget ígértél Orgoványnál, Mikikém.

HORTHY: Na és? Nem a Népbíróság elé kerülnek?

Óriási occasió baktériumban és viszont!

Valahonnan a Világból, pontosabban a 2. oldal harmadik hasábjáról.

Hír szerint az amerikai hadsereg olyan méreg birtokába jutott, amelynek

egyetlen gramjától 7000 ember harap a fűbe,

tehát a legelésnek egészen új fejezete nyílik meg az emberiség történetében. Ez azonban még mind semmi. *Gerald Wande* azt *is megállapítja, hogyha egy kis nemzet abba a helyzetbe kerül, hogy baktériumháborút folytasson, még az atombombával rendelkező nagyhatalmak is védtelenül állnak vele szemben.*

Óriási lelkesedést keltett az összes kisnemzetek körében, hogy most már csak „abba a bizonyos helyzetbe" kell jutniok, aminél mi se könnyebb, mert *bacillusban mindnyájan jól vannak eleresztve.* Annál nagyobb a riadalom a nagyhatalmaknál: New-Yorkban már meg is alakult az Ajajaj (**A**merikai **J**enkik **A**ngyali **J**ótékony **A**lalakulatainak **J**avarésze), amely a tervezet szerint felvásárolná az Európában található veszedelmesebb baktériumokat és kompenzációs alapon később a jóval értéktelenebb atommal fizetne érte, állítólag *egy adó-baktériumért három síma atombombát ígérnek.*

Magyarország is megtette már a szükséges lépéseket, Kővágó polgármester felkérte a számszéket, hogy *New-York lakosságának létszámát hétezerrel elosztani* s az eredményt vele záros határidőn belül közölni szíveskedjék. Egyidejűleg megindul a baktériumgyüjtés is, minden pesti polgár két beszolgáltatott bacillusért egy tüdőgyulladást kap cserébe.

Dalárd.

— Tud jósolni Szfinksz nagysád?
— Igen. Megjósolom, hogy ha a Füzékhez megy, ide az Opera mellé, remekül fog vacsorázni!

Mit szólsz hozzá kérlek alásan,

hogy milyen eltűnően fess fiú ez a Gömbös Ernő, Gömbös Gyula fia?

— Miért, kérlek?

— Hallom, megszökött a szegedi Csillagbörtönből.

— Ne mondd, kérlek. És hogy csinálta ezt?

— Délben a börtön teraszán, ahol rabtársaival napozott, talált egy létrát, a falhoz állította és kimászott az utcára.

— Hallatlan, kérlekalásan. Hát nem volt ott őr?

— Dehogynem, kérlek. De nem volt puskája.

— De modora lehetett volna. Miért kellett Gömbös Ernőnek egyedül bajlódni avval a létrával? A fegyőr igazán tarthatta volna kicsit azt a lajtorját. Nem esett volna le az aranygyűrű az ujjáról. Miért kapja a fizetést, ha még ennyi előzékenységet se lehet tőle megkapni.

— Igazad van, kérlek. Node majd biztosan kap az az őr a Pfeiffer államtitkár úrtól.

— Meg is érdemli kérlek, ha ilyen indolens és hagyja, hogy a rabok a falhoz állítsák...

— Őt?

— Dehogy. A létrát. Tudod, mibe kerül ma egy ilyen létra? Sokkal nehezebben pótolható, mint egy rab. Ma takarékoskodni kell a forinttal, kérlek.

— Ez éppenséggel nem mindenhol tapasztalható, kérlekalásan. A nyugdíjasoknál nem spórolnak, hála annak a gavallér demokráciának. Tudod, hogy én nem dícsérem a demokráciát, ha nem muszáj, de le a kalappal azelőtt a bőkezűség előtt, amellyel a nyugdíjasokat kezelik. Még a halálraítélt háborús főbűnösök is pontosan kapják a nyugdíjukat. Az egyik volt nyilas katonatisztnek kivégzése előtt félórával kézbesítették nyugdíját a Markóba.

— Remélem, aprópénzt is vitt magával a pénzespostás.

— Miért, kérlek?

— Mert roppant kínos lett volna, kérlekalásan, ha a címzett a visszajáró aprópénzzel a végén lógva marad.

— És mondd, kérlek, mi lesz most a Csillagbörtönből megszökött Gömbös Ernővel?

— Mi lenne? Keresik.

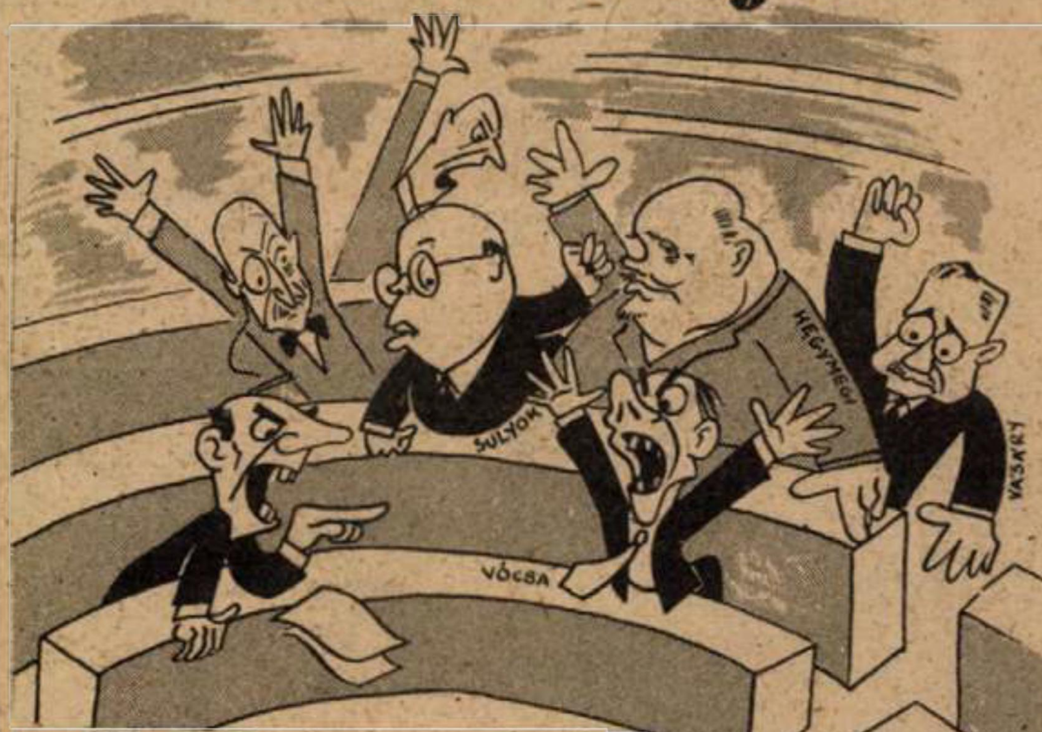
— Remélem, hamarosan megtalálják.

— Miért olyan sürgős ez neked, kérlek?

— Hogy kifizethessék neki az októberi esedékes nyugdíjat. Na szervusz, kérlekalásan...

Ő csak tudja!

Vócsa: Közéleti tisztaságot!
Egy hang a baloldalról: Mit akar? Hisz maga sikkasztott.
Vócsa: Na ugye, hát mehet ez így tovább?

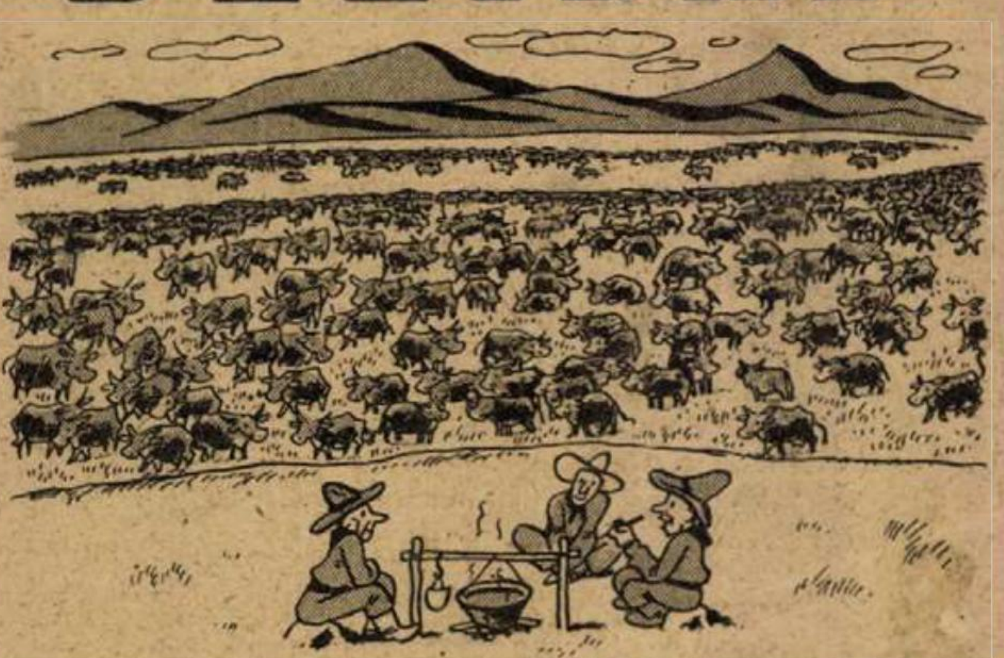

A 7 legszomorúbb vicce

— Miért olyan ideges, Libuckáné?

— 11 órakor hirdetett ítéletet a Népbíróság az uram ügyében és most már félkettő. Hol lehet az az ember?

DÉLIBÁB

— Azon gondolkozom, te Jack, honnan lehetne egy kis rostélyost szerezni... *(The New Yorker)*

Lyuk, lyuk, lyuk...

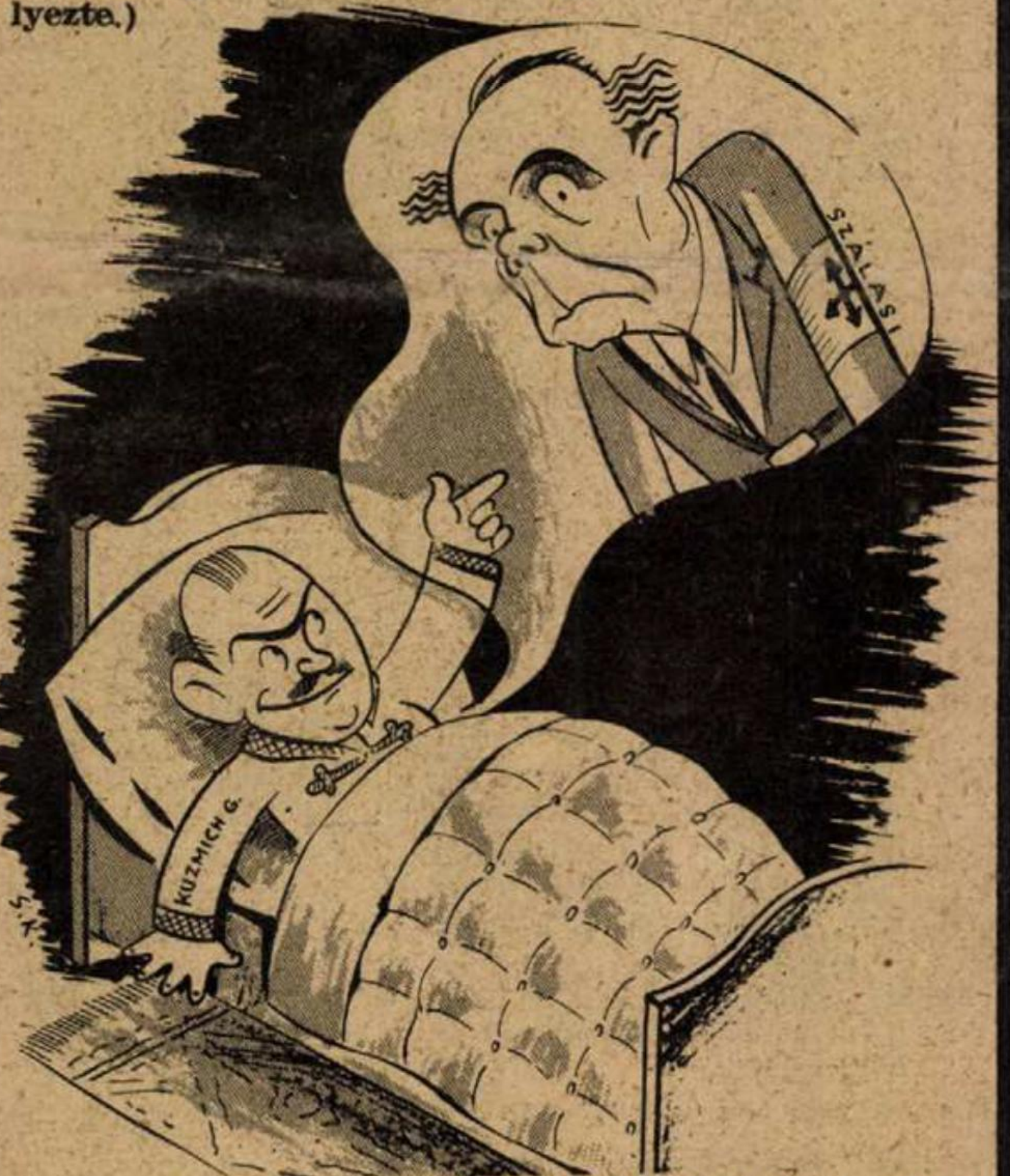

— De asszonyom, azon a lyukon befúj a szél.

— Szó sincs róla! Majd odafekszik a kedves férje...

TANÁCS és TANÁCS

(Kuzmich Gábort, aki 1944 október 15-én a nyilasok uralomrajutását elősegítette, a Népbíróság szabadlábra helyezte.)

— *A te tanácsod börtönbe juttatott, de a Népbíróság Tanácsa kiengedett onnan.*

A 7 legbárgyúbb vicce

— *Rémes, hogy ezek a vetkőztetőbandák, hogy froclizzák az embert...*

— *No?*

— *Mindig akkor kezdik a vetkőztetést, amikor hűvösödik az idő.*

Balog eset

— Mondja páter, miért nem hirdetik meg végre, milyen irányú politikát akarnak?

— Nem lehet, kérem, mert nálunk két irány van. Parragi meg én Franco-barátok vagyunk Nagy Ferenc meg én demokraták vagyunk.

Világpolitikai vicc

— Én aztán megjártam az atombombával.

— Mi történt, az Istenért?

— Nyitottam egy boltot a Dob-utcában, azt hittem, hogy bombaüzlet lesz és most becsukh-atom.

Vigyázat, hajóról van szó

— Odaadták a németeknek a Zsófiát.

— Pedig mi is tudtunk volna vele mit kezdeni.

Édes vicc

— A fehérjét elteszem, a sárgáját felhasználom.

— Tojást vett?

— Áh. Cukrot.

Ingyen humor

Egy kis mellékutcában ez olvasható a kapu alatt:

> Nyugatról hazatért családnál kitűnő német márkájú kissé lehangolt zongora olcsón eladó

Ami kétségtelenül azt a régi elméletet bizonyítja, hogy a bútoroknak is van lelkük.

Egyetemi nóta

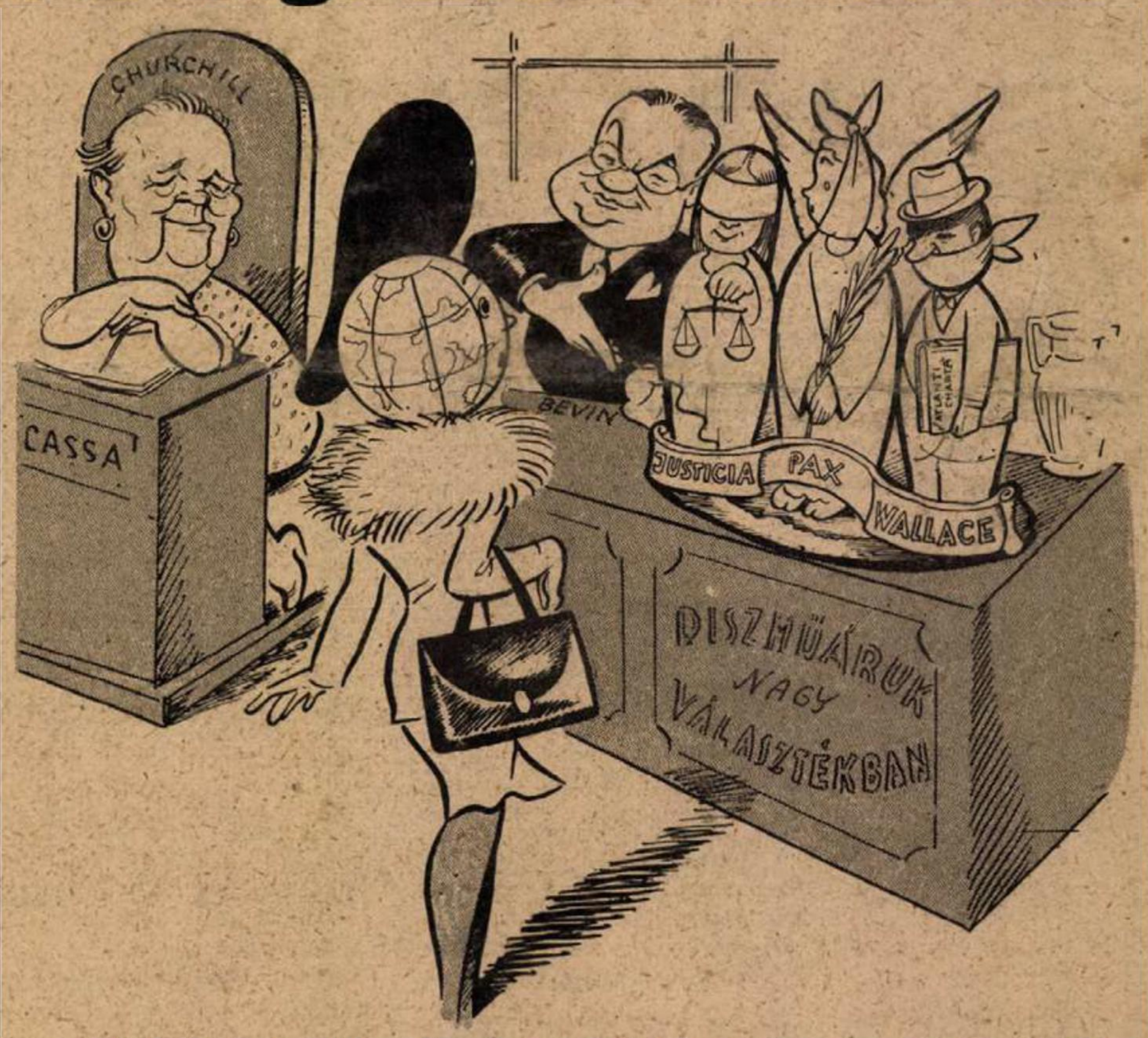
Szól a Kokas már...
Egyetemre jár,
Lányleventés
Kokas Eszter
Már ismét tanár.
Dali dali dal,
De szép diadal,
Mi készül az
egyetemen
Kokas-viadal?

MKP-kongresszus

— Ezek a piszkos kommunisták megcsinálták a földreformot, felépítették a hidakat, hozták a jó forintot, hát most még mit sütnek ki ellenünk?!

Az angolszász-bazárban

BEVIN: Ezt a háromfigurás szobadíszt ajánlom asszonyom. Cégünk remekműve!

Egy kis szamár kalandjai a Nagy-Budapesten LXI.

Kuksi a Leszámitoló Bankban

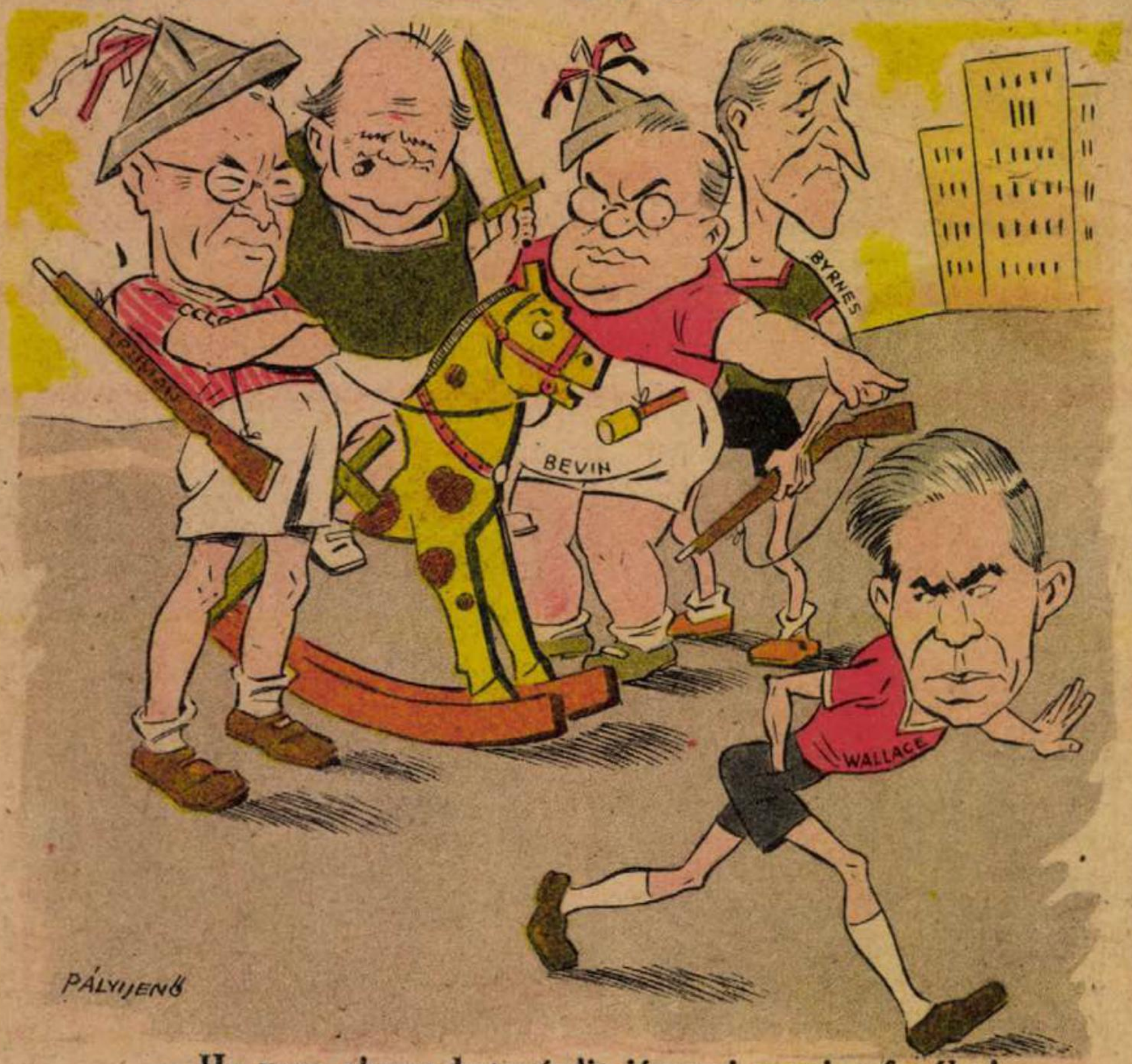
Dollárt talált a kis Kuksi,
Baj lesz ebből — szólt ijedten —
Még azt hiszik, zugban vettem
És ravaszul elrejtettem.

Be akarta szolgáltatni
A dollárost azonnyomba:
A Nemzeti Bankba futott
Ugy robbant be, mint a bomba.

Ujságot vett ott és látta
Nagy betűkkel és cifrákkal
Hogy a Leszámitolóbank
Foglalkozik valutákkal.

Átsietett oda rögtön,
Táblát lelt ott csak az árva:
„A PÉNZTÁR S AZ IGAZGATÓK VALUTAÜGY MIATT ZÁRVA."

ROSSZ KISFIU!

— Ha nem akarsz katonásdit játszani menj a fenébe!

Negyedórán át verekedett fegyőreivel egy halálraítélt

— Végünk van, emberek... Holnap akasztanunk kell valakit...

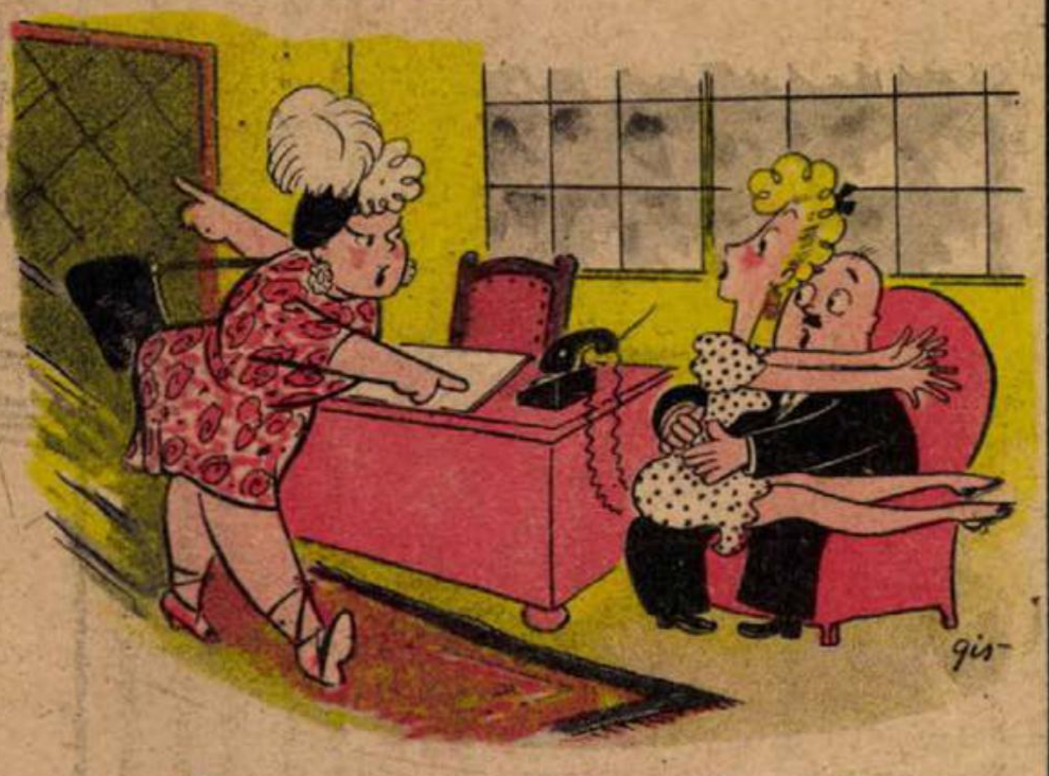
Azt szeretnék tudni polgártársak, hogy Truman elnöknek Wallace lemondatásával miért volt olyan sürgős éppen az elektorválasztások előtt maga ellen fordítani az amerikai dolgozók millióit?

Majd én megmagyarázom!

A hadimilliomos Mr. Brown néhány hétre ellátogat Európába és közben, persze, útbaejti a montecarloi játékkaszinót is. Leül a rulettasztal mellé játszani. A krupié olyan lassú méltósággal vezeti a játékot, hogy Mr. Brown rászól:

— Mr. krupié, legyen szíves gyorsabban forgatni, mert ilyen lassan a newyorki tőzsdén is elveszthetem a pénzemet!

Kitelepítési akció

— Kisasszony, rossz helyre telepedett! Az a hely foglalt...

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap
Főszerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, József-körút 5.
Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Iróéknál

Kávéházi asztalnál ír az író. Mellette felesége egy kis dobozt húz elő retiküljéből:

— Mire készülsz, angyalom? — érdeklődik az író.

— Kultúrmunkára, mint maga, Szívem!

— ?

— Maga a műveit körmöli, én a körmeimet művelem.

Állati ügy

Két fácán beszélget:

— Miért vagy olyan szomorú?

— Na hallod? A foglyok még mindig reménykedhetnek a NOT-ban, de ki törődik velünk?...

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv, Darvas Szilárd, Farkas Lujza, Gábor Andor, Gergely Miklós, Gerő Sándor, Hajdu Ferenc, Hidvéghy Ferenc, ifj. Hont Ferenc, Kaján Tibor, Kertész Endre, Királyhegyi Pál, Kovácsmáros Pál, Lovászy Márton, Pályi Jenő, Pártos Jenő, Sándor Károly, Shwott Lajos, Szegő Gizi, Szemes István, Szür-Szabó József, Tabi László, Tersánszky Józsi Jenő, Török János.

A pénz oknyomozó története

Ludas Mátyás egyetemi ny. r. tanár előadása

Definiciója Pénznek nevezzük azt a fémből vagy papírból készült fizetési eszközt, ami nincs.

Elnevezése A pénz leghasználatosabb elnevezései: Dohány, guba, báresz, bigyó, leves, lé, lóvé, ficcs. Ezek a nemespatinájú archaisztikus szavak azonban ma már kimentek a divatból, hazánkban ma csupán két kifejezést használnak a pénzre: alma és simon.

Eredete A pénzt a föniciaiak találták ki. Az egyik föniciai királyba ugyanis önzetlenül szerelmes lett egy nő, mire a király kénytelen volt kitalálni a pénzt.

Őskor A pénz története tulajdonképpen már a jégkorszakban kezdődik, amit azért neveznek így, mert befagyott a hitel. A kőkorszak emberei így üdvözölték egymást: „Pénz kő". A pénz történetében volt vaskorszak is, amelynek primitív embere még nem ismerte ezt a finom fordulatot: „Sajnos, most nincs pénzem, jöjjön elseje után", hanem egyszerűen azt mondta: „Menjen a fenébe, nincs egy huncut vasam se".

Külföldi pénzek. Franc A pénzt külföldön is ismerik, söt sokak szerint ott személyesen is ismerik. Franciaországban a pénzt francnak hívják. Ennek az elnevezésnek érdekes története van. Amikor XIV. Lajoshoz beállított egyik hitelezője, a kitünő király felállott trónjáról, elébe ment, melegen megszorította a kezét és azt mondta:

— Franc van nekem, nem pénzem.

Dollár Amerikában a pénzt dollárnak nevezték, de most már óvatosabbak az emberek, csak Diónak, vagy Dezső bácsinak hívják. Amikor Chicago-ban egy bandita megtámadta Mr. Greent, az a szeme közé nevetett:

— Csak nem képzeli, hogy dollárt hordok magamnál? Tanultam abból, hogy lebukott vele Pesten a sógorom...

Infláció Hazánk lakói már nem igen emlékeznek erre. — Inflációnak nevezzük azt a korszakot, amikor sok pénz van. A magyarországi infláció alatt pénzért mindent lehetett kapni, csak árut nem.

Forint Ma a pénzt hazánkban forintnak hívják. De hiába hívják, mert nem jön.

Gergely Miklós

ÉLJEN A KIRÁLY!

— Hail the King!
— Köszönöm, de nincs itt valaki, aki véletlenül tud görögül?
— Nem, Sire, arra nagyon vigyáztunk.

— Látja, Mancika, maga csak húszéves és máris milyen kétszínű!
— Na és? A Zamakó száztizéves, háromszínű és milyen nagyszerű! (*)

E HÉTEN

sarokba állítjuk

Várkonyi Zoltánt,

a Művész Színház igazgatóját azért, mert irodalmi darabbal ért el sikert, aminek következtében tönkretette a színigazgatóknak azt a babonáját, hogy csak malacsággal lehet a közönség kedvében járni.